

விரிதபாதனாயாக வித்தமதே ஜன்மாதந்தகே

ஸுகமாகி தந்திர விமோக்ஷ்தகே பாதனத்திற்கே

வதேனாயகா பதிவஷேனா அத்துருத்தகா ஸுகவிமானச்ச

துக்கப்னஷோ பரதேனம் என்றால் துக்கத்தை பரிசித்து பார்ப்பது,

விவிதபாதனாயகா என்றால் துக்கமாவா ஜன்மாத்திக என்பதாகும். விவிதபாதனா என்றால் பலவிதமான பாதிப்பு பாதலக்ஷணம் துக்கம். நாசுகியந்திராலயஷபத்தே துக்கம் மட்டும் தான் சொல்ல விவிதபாதனா துக்கம் மட்டும் தான் இருக்குது. சுகமும் துக்கமும் கலந்து இருப்பது தான் மனிதன்.

ஆஹாரி வித்னர் பாதுலவச்சேசா ஸாமனிய மதோ பசிவநேந்துரானா தர்மாதுய நா விசகேஷ் தர்மானி பஸுவிஷ்தமானா

தர்மம் இல்லலை என்றால் ஆடு மாடுக்கு சமம். வதேிகலா தர்மம் மூலா என்றால் வதேம் மூலமா வச்சு தான் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறோம். தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க தரெயவில்லை என்றால் ஆடு மாடுக்கு தான் சமம். துக்கவவேனோ ஜன்மாதக்கி நான் சுகயாய் தந்திராயாமிஷ்பந்த தான் என்பது விவிதபாதான மட்டும் அஸ்ய சுகம் ப்ரதிபக்ஷ்திய இருக்கு. மனு எழுதினால் மனுஷ்ருதி.

வியாசனே கிரிதம் புஹான முனினா மத்ய மஹாபாரதம் ஸ்ருதிமிதகிரிதம் பாதனா நிவர்ததே வதேதேகா பரியக்ஷ்சனே தோஷா அபிபிஹிதோஷா

பாதனா நிவர்ததே என்றால் ஸ்ருதி ப்ரசனம் ஸ்ருமூதி ப்ரசனம் ப்ரம்மசூத்திர ப்ரசனம்.

துக்கவியவே சுகவிமோக்ஷ்ன மாறி மாறி துக்கம் வரும்போது சுகம் கிடையாது
துக்கம் தான் மிஞ்சும்.

நினிகனேஷு ப்ரிவிதிதந்தா அவவர்தாத்மாதத் வந்திந்த விமோக்ஷரவர்க

வ்ருனக்லாஷன ப்ரவிர்த அப வ்ர்கா: ப்ரவர்த:

வ்ருனக்லவே ப்ரவ்ருதி அனுகபந்தது அப வ்ர்கா பாவ:

ப்ரதானு ஸப்தான பவந்தே கான ஸப்தனோது நிந்தா ப்ரஸம்ஸோ பவந்தே

□மா ரோபனாது ப்ரதிஸ்வதே: பாத்ருஜயானு பவந்தே பலாபாப:

ஸுதஸ்ய ஸொக்னா தர்ஸனகேல்ஸாபாப அபவர்க:

ந ப்ரவ்ருதி: ப்ரதி ஸந்தானாயா ஹீனக்லஸேஸ்யா

ந க்லஸேஸ்ய ஸந்தி ஸாஹா விவத்வாத் ப்ராஹுவித்வதே அபாவ நித்யத்வந்தம்
ஹிரன்ய பந்தாதி நித்யவதேது தஸோத் புத்ரஸ்ரீ பஸுபரிக்ஷ்து

தஷே புஜபலபது விவிதபலது பஞ்சாத ஸ்ப்ரிஸம் ந ஸுகஷனே பந்தி பாதானா

ப்ரவ்ருதி: வதே:

கட உர்வாகிற பந்தம் முன்னாபி இரூக்க அபாவு, கடாபாவம்

ப்ரதி பாஷானு ஸ்முருதி வதே:

இதில் ப்ரம்மா உருவாகினத ஸொல்றோம், பரமாத்மா உருவாக்கினத ஸொல்றோம்.

அனுமான ஷ்ம்ருதி என்றால் அனுமானம் என்று பொருள்.